

Сънчеститъ ѝ дървеса
Що се дигатъ до небеса,
Съ хладни сѣнки я покриватъ.
Морни пѣтници призиватъ.

Тамъ се гордо ехъ! расхожда,
И съ приятность се наслажда
Левъ Планински Левъ Балкански
Кой прѣдстава родъ юнашкий.

Неговата златна грива
Се по раменѣ развива;
А великолѣпний му ходъ
Намъ показва славний му родъ.

Най голѣмата му воля
Е планина да закриля,
Да си мирно тамъ живѣе,
Да соколъ му сладко пѣе.

II

Е с е н ъ.

У една источна страна,
Ей че буйно врѣме стана,
Страхъ голѣмъ на вредъ раздава
И земятъ поразява.

Вихри вѣятъ по полето
Прахъ се дига до небето,
Тъмни облаци се трупатъ
Сине небе да закриватъ